Skandinaviens Stjerne.

Organ for de sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

5. Aarg. Nr. 8. *Den 15. Januar. 1856.* Priis: 6 Sk. pr. Expl.

Bemærkninger

angaaende Zions Forlösning — Christi anden Tilkommelse — de Helliges Prøvelser o. s. v. — Af Ældste Orson Pratt i Tabernaklet i Store Saltsøstad Søndag Morgen d. 20. Mai 1855.

(Af Deseret News d. 19. Septbr. 1855.)

(Fortsat fra Pag. 105).

Dette viser os, at om en Mand end bliver sat paa en Throne og bliver høit ophøiet iblandt Menneskene, har han dog sine Fristelser, og velsignet er han, om han udholder dem og er trofast i sin anbetroede Stilling, og om han er i Trængsel, bærer det alt med Taalmodighed; thi han vil stedse have sine Prøvelser og Ingen vil undslippe; alle Mennesker maa fristes og prøves.

Disse Betragtninger kom i mit Sind, medens Broder Jackman talte til os, idet han paaviste Forskjellen imellem dem, som først kom hertil, og de, som nu kommer. Jeg blev foranlediget til at spørge, hvorfor der var saadan en stor Forskjel, og Tanken kom i mit Sind, at det var paa Grund af Erfaring; thi de, som havde været her fra Begyndelsen, var bleven meget godt tugtede, og havde, førend de kom hertil, lært, hvorledes de skulde underkaste sig, naar Herren fandt det tjenligt at give dem en Revselse.

Dersom alt Folket her i Utah skulde kaldes til at gjennemgaae saadanne Optrin, som mange af os er bleven kaldte til at imødegaae, saa troer jeg, at der vil være mange, som vilde sige, lad os udholde disse Ting med al Underdanighed og Taalmodighed for Gud.

For at gjøre dette, er det nødvendigt for os i vor Medgang at erindre Herren vor Gud; thi dersom Mand og Qvinde ikke vil erindre Herren, naar Himlen smiler paa dem, og naar Helbred er i deres Boliger — dersom de da ikke vil anerkjende Guds Haand og være taknemmelige for de Velsignelser, som de modtage, saa kan I være forvissede om, at de ikke vil være saa godt beredte til at udholde Prøvelser, og til at gjennemgaae Modgange som de,

der i Medgangens Dage har ydmyget sig for Herren og anerkjendt hans Haand i alle Ting.

Der gives Personer i dette Territorium med en ligegyldig Sindsstemning, og I kan bemærke hos dem og hos Saadanne, som er bleven fede, at deres Hjerter hænger ved de Ting, som er af denne Verden, saa at de, naar Gjenvordigheder kommer, vil være dem, som skjælver og frygter, medens de, som har taget en forskjellig Retning, vil være istand til at staae.

Jeg hørte Broder Joseph, da han talte om dem, som var syge i Nauvoo, gjøre lignende Bemærkninger som dem, jeg nu har gjort. Han sagde, at de, som ikke vilde i deres Velgaaende paakalde Herren og anerkjende hans Haand i alle Ting og erindre ham, vilde ikke have Tro, naar det behøvedes; han sagde, at saadanne Personer vilde ikkun have meget Lidt af Tro i deres Trængsels og Sorgs Dage.

Søg derfor at faae Tro og Aand tilstrækkeligt til at staae os bi, naar Bedrøvelsens Dage kommer, saa at vi kan være forberedte paa alle Livets Omvexlinger. Vi bør forstaae, at vi har det godt for Nærværende, men ikke Alle fatter denne Kjendsgjerning.

Hvor ofte har jeg ikke tænkt paa den Bemærkning, som Propheten gjorde; ingen Bemærkning kan være sandere; den fører Beviset i sig selv, at de Personer, som har Formue og Rigdomme i Overflod, men ikke erindrer Herren, vil, naar Ulykken kommer, være i den største Nød, almindeligen talt.

Jeg veed ikke hvad Herren vil herefter gjøre med dette Folk; jeg har ikke selv Tilstrækkeligt af Prophetiens Aand til at forstaae alle Fremtidens Tildragelser; og jeg betvivler saare meget, at der gives et Individ i denne Kirke, som veed det; men vi veed saavidt som de tilkommende Ting er aabenbarede; og vi kan vide mange Ting ved Drømme og Syner, men naar det kommer til Principer og til det, som Herren vil gjøre med dette Folk, saa betvivler jeg saare meget, at der gives en Person i Verden, som kjender de Forandringer og afvexlende Optrin, som dette Folk vil kaldes til at gjennemgaae.

Der er mange Aabenbaringer, ikke alene i nyere men ogsaa i ældre Prophetier, Forudsigelser, som berører de sidste Dages Tildragelser og de Helliges Prøvelser; og vi burde være beredte for hvadsomhelst der skulde komme, Uroligheder, Nød, Hunger, Krig eller enhver anden Ting.

Herren har sagt, at stor Lykke venter os, langt over hvad vi nu har; men jeg betvivler saare meget at denne Lykke vil komme førend vi har gjennemgaaet nogle flere Trængsler.

Der er Aabenbaringer i Henseende til Jordens Nationer og dette Folk, som synes at tilkjendegive, at vi vil komme til at gjennemgaae Ting, som vi aldrig har havt at imødegaae, og det forekommer mig, at vi vil komme til at staae frem og forsvare os mod vore Fjender. Og vi vil komme til at blive prøvede som Israel blev, for at see om vore Sønner vil ægte hedenske Hustruer, eller vore Døttre hedenske Mænd.

Dersom der ikke var nogle Hedninger iblandt os, kunde vi ikke see om der var nogen Cha-

rakteerfasthed i Folket. Antager I at dette Folk vil blive holdt borte fra Hedningerne?

Sandeligen nei! Herren agter ikke at lade os boe aldeles afsondrede fra Verden. Fra denne Tid af er det vor Pligt at advare vore Sønner og Døttre Dag efter Dag, Nat efter Nat og Uge efter Uge, som det er bleven sagt os fra dette Sted; at advare vore Sønner og Døttre, ligesom Gud advarede vore første Forældre for de forbudne Frugter. Da han stillede den forbndne Frugt for dem, sagde han, dersom I æder deraf, vil den gjøre Eder dødelig, hvorimod I nu er udødelige, men I har selv at vælge.

Nuvel! hvor veed vi andet end at Hedningerne, naar Zions Porte skal aabnes for Nationerne, vil komme flokkeviis ind som en flydende Strøm? En flydende Strøm er een som rinder uafladelig; og Hedningerne vil paa den Dag komme til os som en flydende Strøm, og vi vil komme til at lade vore Porte vedvarende staae aabne; de vil komme som Skyer og som Duer i store Flokke. Antager I at Hedningerne vil være uvidende om hvad som finder Sted?

Nei, dette vil ikke være Tilfældet, de vil fuldkommen fortaae hvad som gaaer for sig. Folk vil see, at Guds Haand er over dette Folk; de vil see, at han er midt iblandt os og at han er vort Vagttaarn; at han er vort Skjold og Værge; og derfor vil de sige, lad os gaae op og anbringe vore Rigdomme i Zion, thi der er ikke Tryghed i vore egne Nationer.

Disse Nationer ryster og vakler og vil tilsidst falde sammen i Ruiner, og de Mænd med Rigdom vil komme hertil ikke for at blive døbte, thi mange af dem vil komme, som aldrig har hørt Guds Tjenere; men de vil høre, at Fred og Velgaaende hersker iblandt os, og at vore Embedsmænd er alle Fredsstiftere og vore Skatteindkrævere retfærdige Mænd.

De vil komme, ikke for at blive døbte; men de vil komme med deres gamle Traditioner og Sædvaner, og de vil flye til Zion med deres Rigdomme, men de vil komme med god Mening om deres gamle Sædvaner og om deres gamle hedenske Begreber om Religion; og om Gud er barmhjertig mod dem, saa at han bevirker at de forlader deres Fødeland, paa det vi maa optage dem og lære dem og ernære dem og opdrage dem til Sandhedens Standpunkt, saa vil alt være ret; men om de forsømmer at iagttage og adlyde de givne Lærdomme, og at følge de gode Exempler, de har for sig, saa meget større vil deres Forbandelse og Forsømmelse være.

Dersom vore Sønner og Døttre vil gifte sig iblandt dem, de er meget værre end Hedningerne; thi vi er bleven underviste og bør at vide bedre.

Men uagtet alt det, som jeg har sagt, maaskee der kommer en Tid, jeg veed ikke hvor fjern den er, men Tiden vil komme, naar Retfærdighed vil vorde lagt til Maalesnoren og Dom til Retteloddet.

Der vil bruges en vis Grad af Frihed med de Personer, som maaskee kommer til Zion, dog ikke saavidt som at deeltage i deres Gjerninger, men I er tvertimod udtrykkelig forbudne til at deeltage i deres onde Skikke.

Men om de Hellige handler paa en viis Maade, kan de sætte et godt Exempel for dem at efterfølge, og dersom der findes noget

Godt eller Retfærdigt hos dem, saa vil et helligt Exempel bringe det ud. Alt dette vil finde Sted, og der er Mange her, som vil leve og see disse Ting, og jeg glæder mig over, at der er ikkun en sammenligningsviis kort Tid, hvori disse Ting skal udføres.

Jeg anskuer Tingene maaskee lidt forskjelligt fra Nogle, som slutter saa paa een Maade og saa paa en anden, og naar de bliver skuffede, vil de falde fra.

For at forklare mine Følelser, vil jeg fremsætte et lidet Exempel; det forventedes nemlig, at naar de Hellige forsamlede sig til Jackson County, vilde der blive et fuldkomment Paradiis og en Ende paa Forstyrrelse og Modstand. Og da de Hellige blev drevne ud fra Jackson County, forventede næsten Alle i Kirken, at de skulde hurtigen vorde indsatte igjen; og den Person blev næsten betragtet som en Frafalden, som kom til at sige, at de ikke vilde komme tilbage inden fem Aar eller ti i det Længste; men den herskende Mening syntes at være, at det vilde finde Sted strax.

Da Zions Leir drog op og fandt alle de Hellige adspredte omkring, hvad hørte vi? — At Alle i Leiren var forhippede paa at faae Zion forløst strax; maaskee Nogle kunde udstrække deres Tro og henskyde det til efter en fem Aar; men Saadanne blev ansete som svage i Troen. Dette kom af deres overordentlige Begeistring.

Jeg blev beskikket til at besøge alle de Hellige i Clay County for at bestyrke dem, og jeg beviste dem af Lærdommens og Pagtens Bog, at der vilde hengaae mange Aar inden Zion skulde forløses; og Nogle vilde troe det og Andre tænkte, at Broder Pratt var temmelig svag i Troen; men jeg bestræbte mig for at bevise dem, at saadanne og saadanne Ting skulde først komme til at opfyldes inden Zions Forløsning; og Tiden har beviist Sandheden af hvad jeg fremsatte.

Lad os nu see, om de har gaaet til den modsatte Yderlighed; to og tyve Aar er henrundne siden den Tid, og dersom vi nu skue omkring os, er det ikke den anden Vei, det virkelig Modsatte? Folket tænker næsten paa enhver anden Ting undtagen Zions Forløsning, og dersom man taler til enkelte Personer derom, saa skyder de det langt hen i Fremtiden.

Men jeg føler ikke at gaae til denne Yderlighed. Jeg vil give Eder min Mening; saa vidt som Aabenbaringerne gaaer, idet de taler om denne Gjenstand, tænker jeg, at denne Tildragelse er nærmere end dette Folk veed af.

Tag saa den Gjenstand om Christi Tilkommelse, og saa langt tilbage som 1831 erindrer jeg, at jeg kom fra New York til Kirtland i Ohio, og jeg fandt mange Hellige, som tænkte at Christus vilde komme strax. Endskjøndt jeg havde ikkun liden Erfaring, havde jeg dog lagt mig efter de skrevne Aabenbaringer; thi de var ikke trykte den Tid, men jeg havde ofte Frihed til at læse dem og at afskrive nogle af dem og derfor havde jeg Leilighed til at dømme rigtigere maaskee, end de, som ikke havde den samme Frihed.

De følte udentvivl en overordentlig Længsel efter at han skulde komme, ligesom vi alle gjør, og denne urolige Længsel overvandt dem, og derfor tog de feil. Jeg betvivler ingenlunde, at der jo gives Andre i denne Kirke, som

tænker, at det er en fjern Tildragelse, en Tildragelse, som sandsynligviis vil finde Sted i deres yngste Børns Dage; men af det, som er skrevet, anseer jeg det som en Tildragelse, der er meget nærmere end det almindeligen antages.

Det er sandt, at der er et stort Værk, som skal udføres, men Herren har en stor Mængde til at udføre det. Dersom han havde dem alle samlede i eet stort Samfund fra England, Skotland, Europas Nationer og fra Øerne i Havet, kunde han snart fuldende Værket, uagtet dets uhyre Omfang.

Et stort Værk maa bringes istand; hvor mange Aar eller Snese af Aar det vil tage, veed jeg ikke; men af de Optrin, vi skuer iblandt Folk, Nationernes Opbrud, Tidernes Tegn og de nærværende Udsigter for den europæiske Krig, og Tilspærringen og Tillukkelsen for Evangeliets Forkyndelse i mange Lande, synes Christi Tilkommelse at være nær for Haanden; dog maa Zion forløses før den Dag; Templet maa bygges paa den indviede Plet, Skyen og Herrens Herlighed hvile over det og mange af Lamaniterne bragte ind, og de maa opbygge det *Nye Jerusalem!* Det er sandt, saaledes siger Mormons Bog, at forsaavidt som Hedningerne annamme Evangeliet, skal de hjælpe mit Folk, det Tiloversblevne af Jacob, siger Herren, til at bygge det Nye Jerusalem. Og naar de har bygget det, da, siges der, skal de hjælpe mit Folk, som er af Jacob at blive indsamlede til det Nye Jerusalem.

Ikkun nogle faa Tusinde eller Hundredetusinde vil da vorde beskjæftigede med dette Arbeide, og siden, efter at det er gjort, skal vi hjælpe Lamaniterne til at indsamles; og da skal Himmelens Kræfter være midt iblandt Eder; og derefter Christi Tilkommelse.

Det vil ikke skee førend Lamaniterne kommer ind, ei heller før Templet er opført i Jackson County; men der er et stort Folk til at gjøre Arbeidet.

Jeg betragter disse Tildragelser som Noget, der vil finde Sted snarere end Mange forvente, og det vil finde Mange, som skyder det hen i det Fjerne. Dette er klart af den Kjendsgjerning, at han vil finde dem at æde og drikke med de Drukne og at tage tilægte og give tilægte, indtil selve Timen af hans Tilkommelse.

Dette viser Verdens Tilstand som den vil være ved hans Tilkommelse, og dersom de kan forstaae den ene Tildragelse efter den anden, hvorfor tillader de sig disse Ting? Det viser at de ikke fatter, at den er saa nær. Det vil ikke være dem, som har Olie i deres Lamper, thi de vil være færdige; og naar Anskriget lyder, saa er der Olie; men det vil være de Andre; deres Lamper vil være udgangne, og de vil ikke have noget Lys; og derfor, naar han kommer, bliver de det ikke vaer; han gaaer ind og Dørren tillukkes, og fem af de ti Jomfruer, som virkeligen har samlet sig, er, som det synes, regnede iblandt Hyklerne og de Vantroe.

Hvor ofte tænker jeg ikke paa dette og paa de Helliges Tilstand? Vil de Hellige være beredte? Med al den Klarhed og Beviislighed som det, der er bleven fremstillet for dem Sabbat efter Sabbat, er det ikke forunderligt at saa Mange vil være uforberedte for Herrens skrækkelige Dag? Det vil vorde

en behagelig Dag for de Retfærdige, men en gruelig for de Ugudelige.

Dette bør anspænde vore Evner, oplive vor Aand og skynde os til at forberede os for den Tid. Dersom jeg ikke skulde gjøre dette, forsømmede jeg min Pligt. Skulde jeg gjøre Uret, om nogen i Præstedømmet, som er høi i Myndighed, gjorde Uret? Nei, det skulde ikke have nogensomhelst Indflydelse over mig.

Vi skulde have Aandens Lys, som oplyser ethvert Menneske, der kommer ind i Verden, og især dem, som adlyder Sandheden. Og dersom vi vil underkaste os dens Indflydelse, vil vi ikke vorde bortførte fra den rette Sti; vi skal ikke give efter, nei, endog ikke for Engle, som monne paastaae at komme fra Himmelen.

Den Aand, som er os given, skulde dygtiggjøre os til at gjøre det som er Ret, og det som er vor Pligt. Betragt for Exempel *Viisdoms Ordet*, som er os givet til vort Gavn og timelige Frelse. Det er sandt, at Ulydighed mod det er ikke saa stor en Synd som nogle andre; men dog er det given for vor timelige Frelse og skulde iagttages. Guds Tjenere vilde behøve at prædike det hveranden Uge eller i det Mindste hver Maaned, for at overtale dette Folk til at lytte til det; og dog veed de, at det er Herrens Ord. Dersom jeg skulde paakalde et Votum, antager jeg at der ikke vilde være Een, som er kommen til Skjelsaar, uden han jo vilde sige, at det er Herrens Ord.

De gaae bort efter at have hørt den herligste Tale over denne og andre Aabenbaringer, og maaskee at de vil holde Viisdoms Ordet to eller tre Dage; men det foraarsager dem Hovedpine, og saa tager de dem lidt Thee, og det gjør dem godt for Øieblikket, og de tænker, at Herren veed ikke hvad de behøver saa godt som de selv.

Jeg siger ikke, at I siger dette, men Eders Handlinger taler saaledes. Men det er saadan en Prøvelse! Det maa være en skrækkelig Prøvelse, som Herren siger, at den svageste af alle, som er eller kan kaldes Hellige, kunde adlyde.

At en Ting som Thee skal have en saadan Indflydelse over os, saa at vi ikkun kan adlyde Viisdoms Ordet to Dage, og derefter bryde det, indtil vi høre en anden Prædiken, og saaledes bryde vore Pagter, det viser Menneskets Daarlighed og Svaghed. Det viser hvorledes Indflydelsen af eet Menneske behersker et andet.

Hvorfor kan I ikke være uafhængige Væsener og sige: Jeg vil gjøre dette og hiint og det andet, lad min Næste gjøre som han kan; lad min Næste gjøre som han vil, men hvad mig og mit Huus angaaer, vi vil tjene Herren. Saaledes skulde det være.

Idet jeg gjør disse Bemærkninger, tager jeg dem til mig selv, endskjøndt jeg har for min Person været meget nøiagtig med Hensyn til Viisdoms Ordet siden jeg kom til Dalen og Aar forud. Synes jeg ikke godt om den gode gamle Thee? Jo, jeg gjør, og naar man kommer Sukker og Fløde i den, er den meget behagelig, som udentvivl den forbudne Frugt ogsaa var; men det tilkommer mig at gjøre mit Bedste for at Viisdoms Ordet skal iagttages ved at sætte et godt Exempel, saa at jeg kan have Indflydelse over min Næste og over min Familie; og jeg bruger denne Indflydelse saa vidt som det er passende, men

det er vanskeligt at overtale Folk fra deres gamle Vaner.

Jeg undres over hvad saadanne Personer vilde gjøre, dersom de kaldtes til at vorde Martyrer for deres Religion, som ikke kan leve uden at bryde Viisdoms Ordet! Jeg veed at det er ikke ved Tvang, og en Mand skulde ikke tvinge sin Familie til at adlyde det, men ethvert Menneske skal gjøre Regnskab for sine Gjerninger og udholde Følgerne, hvad de end maa blive, om ogsaa Ødelæggelsens Engel skal gaae igjennem Landet for at ihjelslaae de Ulydige.

Et Menneske kan holde Viisdoms Ordet forsaavidt Thee, Caffe og Tobak angaaer og dog komme til kort. Dersom han ønsker og agter at være ret, saa maa han adlyde dette tilligemed alle Bud og Viisdoms Ord. Vi maa ordne vore Tanker, vor Indgang og vor Udgang, og alle vore Gjerninger og vort Sind efter Herrens Aand og hans Tjeneres Raad. Kan Ødelæggeren have Indflydelse over en saadan Mand?

En saadan Mand kan staae op og sige: Herre! Jeg har gjort som du sagde mig; jeg har holdt dit Ord; kunde en saadan Mand blive udslettet inden han havde fuldendt sit Arbeide paa Jorden? Jeg betvivler det. Velan, vi skal udentvil see en Tid, da vi skal behøve en saadan Tillid som denne.

Maa Herren velsigne os Alle for Christi Skyld, Amen!

Joseph Smiths Levnetslöb.

Novbr. 1835. (Fortsat fra Pag. 111).

Jeg skal nu skride hen til at gjøre nogle Bemærkninger over Frelserens Yttringer, nedskrevne i det 13de Capitel af hans Evangelium ifølge Matthæus, som, efter min Mening, giver os en saa klar Forstaaelse om den vigtige Gjenstand, Indsamlingen, som Noget, der er nedskrevet i Bibelen. Den Gang Frelseren udtalte disse Yttringer og Parabler, som indeholdes i ovennævnte Capitel, finder vi ham at sidde i et Skib paa Grund af Mængden, der trængte ind paa ham for at høre hans Ord; og han begyndte at lære dem, sigende:

„See, en Sædemand gik ud at saae, og idet han saaede, faldt Noget af Sæden ved Veien; og Fuglene kom og aade det op; men Noget faldt paa Steengrund, hvor det ikke havde megen Jord; og det voxte snart op, fordi det ikke havde dyb Jord; men der Solen gik op, blev det forbrændt, og fordi det ikke havde Rod, visnede det; men Noget faldt iblandt Torne, og Tornene voxte op og qvalte det; men Noget faldt i god Jord og bar Frugt; Noget hundrede Fold, men Noget tredsindstyve Fold, men Noget tredive Fold. Hvo som haver Øren at høre med, han høre!

„Og Disciplene gik til ham, og sagde til ham: Hvorfor taler du til dem ved Lignelser? (Jeg vil her bemærke, at Ordet „dem,“ som bruges i dette Spørgsmaal, er et personligt Pronomen og hentyder til Mængden). Han svarede og sagde til dem (nemlig Disciplene): *Eder* er det givet at forstaae Him-

meriges Riges Hemmeligheder; men *dem* (de Vantroe) er det ikke givet; thi hvo som haver, ham skal gives, og han skal have til Overflod; men hvo som ikke haver, ham skal endog fratages det, han haver.

Vi forstaaer af denne Yttring, at de som tilforn havde forventet en Messias, som skulde komme, efter Propheternes Vidnesbyrd, og var da, den Gang, forventende en Messias, men havde ikke tilstækkeligt Lys, paa Grund af deres Vantro, at skjelne at han var deres Frelser; og eftersom han var den sande Messias, maatte de følgelig blive skuffede, og tabe endog al den Kundskab, eller blive fratagne alt det Lys, den Forstand og Tro, som de havde om denne Gjenstand; den, som derfor ikke vil modtage det større Lys, skal fratages alt det Lys, som han har; og om Lyset, som er i Eder, bliver Mørke, see, hvor stort er ikke det Mørke! „Derfor," siger Frelseren, „taler jeg til dem i Lignelser, fordi de, skjøndt seende, dog ikke see, og hørende, dog ikke høre, og forstaae ikke heller; og i dem fuldkommes Esaias Spaadom, som siger: med Eders Øren skulle I høre, og dog ikke forstaae, og see med Eders Øine, og ikke fatte."

Vi opdager, at den sande Aarsag, betegnet af denne Prophet, hvorfor de ikke vilde annamme Messias, var, fordi de ikke forstod eller vilde forstaae; og skjøndt seende, vilde de dog ikke annamme; „thi dette Folks Hjerte er blevet forhærdet, og med Ørene høre de tungt, og deres Øine have de tillukt, paa det de ikke skulle komme til at see med Øinene og høre med Ørene, og forstaae med Hjertet, og omvende sig, at jeg maatte helbrede dem." Men hvad siger han til sine Disciple: „Men salige ere Eders Øine, at de see, og Eders Øren, at de høre; thi sandelig siger jeg Eder: mange Propheter og Retfærdige begjærede at see det, I see, og saae det ikke, og at høre det, I høre, og hørte det ikke."

Vi atter gjør en Bemærkning her, thi vi finder, at det sande Princip, hvorved Disciplene ansaaes velsignede, var fordi de tillodes at see med deres Øine og høre med deres Øren; og Fordømmelsen, som hvilede paa Mængden, der ikke annammede hans Tale, var, fordi de ikke var villige til at see med deres Øine eller høre med deres Øren; ikke fordi de jo ikke kunde eller var berettigede til at see og høre, men fordi deres Hjerter var fulde af Uretfærdighed og Vederstyggeligheder: „Som Eders Fædre gjorde, saaledes gjøre I." Propheten, som forudsaae at de saaledes vilde forhærde deres Hjerter, erklærede det tydeligen; og heri ligger Verdens Fordømmelse; at Lyset er kommet ind i Verden, og Menneskene vælger Mørket hellere end Lyset, fordi deres Gjerninger er onde. Dette er saa klarligen lært af Frelseren, at en veifarende Mand behøver ikke at tage feil.

Og atter — hør Lignelsen om Sædemanden. Menneskene har den Vane, naar Sandheden er fremstillet af Guds Tjenere, til at sige: Alt er Hemmelighed; det er talt i Parabler og skal ikke forstaaes. Det er sandt, at de har Øine til at see med og seer ikke, men Ingen er saa blind som de, der ikke vil see; og endskjøndt Frelseren fortalte denne Lignelse til saadanne Personer, udlagde han den dog tydelig for sine

Disciple; og vi har Aarsag til i Sandhed at være ydmyge for vore Fædres Gud, at han har ladet disse Ting blive nedskevne for os saa tydeligt, at uagtet Baals Præsters Anstrængelser og forenede Indflydelse, har de dog ikke Magt til at forblinde vore Øine og formørke vor Forstand, dersom vi blot vil aabne vore Øine et Øieblik og læse med Oprigtighed.

Men lyt til Udlæggelsen af Lignelsen: „Naar Nogen hörer Rigets Ord og forstaaer det ikke, da kommer den Onde og river det bort, som var saaet i hans Hjerte.“ Læg nu Mærke til Udtrykket: „det som var (før) saaet i hans Hjerte;“ „denne er den, som modtager Sæd ved Siden af Veien.“ Mennesker, som ikke har Retfærdigheds Princip i sig, og hvis Hjerter er fulde af Synd og som ikke har nogen Begjærlighed efter Sandhedens Grundsætninger, forstaaer ikke Sandhedens Ord, naar de hører det. Djævelen tager bort Sandhedens Ord af deres Hjerter, fordi der er ingen Attraa efter Retfærdighed i dem. „Men den, som modtager Sæd paa Steengrund, er den, som hører Ordet, og annammer det strax med Glæde, dog har han ingen Rod i sig, men bliver kun ved til en Tid, thi naar Trængsel eller Forfølgelse kommer for Ordets Skyld, forarges de snart. Den ogsaa, som modtager Sæd iblandt Torne, er den, som annammer Ordet, og denne Verdens Bekymring og Rigdoms Forførelse qvæler Ordet, og han bliver uden Frugt. Men den, som annammer Sæd i den gode Jord, er den, som hører Ordet og forstaaer det, hvilket ogsaa bærer Frugt og frembringer, Noget en hundrede Fold, Noget en tredsindstyve Fold, Noget en tredive Fold.“ Saaledes forklarer Frelseren selv for sine Disciple Lignelsen, som han fremsatte, og efterlod hverken Hemmelighed eller Mørke paa deres Sind, som standhaftigt troe paa hans Ord.

Vi drager altsaa den Slutning, at den sande Aarsag, hvorfor Mængden eller Verden, som Frelseren betegnede dem, ikke modtog nogen Forklaring over hans Lignelse, var paa Grund af Vantro. Eder, siger han, (talende til sine Disciple) er det givet at forstaae Guds Riges Hemmeligheder. Og hvorfor? Paa Grund af den Tro og Tillid de havde til ham. Denne Lignelse blev fremsat til at bevise Virkningerne, som frembringes ved Ordets Prædiken; og vi troer, at det har en ligefrem Hentydning til Begyndelsen eller Opreisningen af Riget i den Tidsalder; derfor vil vi vedblive at følge hans Yttringer angaaende dette Rige fra den Tid af og indtil Verdens Ende.

Han fremsatte for dem en anden Lignelse, som ogsaa har Hentydning til Rigets Opreisning i den Tidsalder, sigende: Himmeriges Rige lignes ved et Menneske, som saaede god Sæd i sin Ager. Men der Folkene sov, kom hans Fjende og saaede Klinte iblandt Hveden og gik bort. Men der Grøden voxte og bar Frugt, da lod Klinten sig ogsaa tilsyne. Men Huusbondens Tjenere kom frem og sagde til ham: Herre, saaede du ikke god Sæd i din Ager? hvorfra haver den da Klinten? Han sagde til dem: det haver en Fjende gjort. Da sagde Tjenerne til ham: vil du da at vi skulle gaae hen og luge den af? Men han sagde: nei, paa det I ikke skulde

tillige med den rykke Hveden op, naar I luge Klinten af. Lader dem begge voxe tilsammen indtil Høsten; og i Høstens Tid vil jeg sige til Høstfolkene: samler først Klinten tilsammen og binder den i Knipper, at opbrænde den; men samler Hveden i min Lade.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de Januar.

Som vi allerede har begyndt vore Pligter i det nye Aar, saa fatter vi Ansvarligheden, som hviler paa os, idet ikke alene de foreliggende Pligter, fremavlede af det Forbigangne vil hvile paa os, men ogsaa de forøgede, som Fremtiden vil frembringe; thi eftersom vi tiltage i Aar og rulles afsted paa Tidens Hjul, tiltager vi ogsaa i Viisdom og Kundskab og følgelig forøges forholdsviis vore Pligter og vor Ansvarlighed. Dersom vor himmelske Fader udgyder sine Velsignelser, aandelige eller timelige, over os, desto større Ansvarlighed og desto Mere fordrer han af os. Lad os derfor som den Høiestes Hellige i det nye Aar forøge og fordobble vor Anstrængelse og Flid, idet vi tage en Retning, som vil frembringe det meste Gode, ikke alene for os selv, men ogsaa for vore Medmennesker. Vi kan gjøre meget Godt, lad den Stilling vi indtager være nok saa ringe, ved at meddele Andre det Lys og den Kundskab, som det har behaget Gud at oplyse vort Sind med, angaaende hans Riges Orden paa Jorden; thi det er nødvendigt for Mennesket først at søge Guds Rige og dets Retfærdighed, og dersom de gjør saaledes, har de den Forjættelse, at alle nødvendige Ting skal tillægges dem. Og ved at have Kundskab om Guds Rige og de Ting, som dertil hører, kan vi bedre vurdere de Velsignelser, som gives os, enten de er aandelige eller timelige. Det er ogsaa godt at afhjælpe de Fattiges Nød, især Troens Huusfolk, derved beviser vi os værdige til de meddeelte Velsignelse.

Vi er tilfredse med de Helliges Anstrængelser og Gavmildhed i de forskjellige Conferencer i det forbigangne Aar til at lette de Fattiges Nød og give runde Bidrag til Emigrationsfondet, hvilket vil komme mange Hellige til at fryde sig, idet Tiden snart vil komme at flere af de værdige Trængende vil nyde godt af Emigrationsfondet i Forhold eftersom det voxer; giver derfor gavmildt herefter som hidindtil; den Fattige give sin Skjærv og den Rige efter sin Formue, og de herlige Frugter — de Fattiges Indsamling — vil vorde Resultatet. Det er vore egne Anstrængelser, som skal gjøre os værdige til Riget; glemmer derfor ikke Templet — Herrens Huus — hvis Opførelse er til Eders Velsignelse. Den, som kan, betale nøiagtig Tiende af sin Formue, at Herren kan faae hvad ham tilkommer; at vi ved at opfylde Loven, kan have Krav paa Velsignelsen formedelst vor Lydighed. Ved saaledes at

opholde Herrens Værk, fremme dets Udbredelse, og ved Tro og Gjerning foregaae Andre med et godt Exempel, kan vi gjøre os værdige til at kaldes og at være Guds eget Folk.

Vi havde den største Aarsag til at glæde os tilsammen med vore Brødre i den tilendebragte General Conference, der bestyredes af vor værdige Forgænger, hvor mange for Missionens Velfærd vigtige Ting forhandledes, og adskillige Brødre besikkedes til at arbeide i Viingaarden. Vi ønsker at Herrens Velsignelse maatte ledsage dem.

Contoirets Tilgodehavende staaer anført paa den sidste Side af denne Stjerne, hvilket giver Conference-Præsidenterne beleilig Anledning at controllere Bogagenternes Regnskaber i deres respektive Conferencer, og vi ønsker, naar de faaer optaget en specificeret Liste over deres Beholdning af Skrifter og Bøger, at indsende samme til Contoiret. Lignende Lister efter hvert Qvartals Opgjørelse ønskes indsendt for Fremtiden.

Da vi føler os tilskyndede til at samle en Historie angaaende Kirkens Oprettelse og Fremgang i Skandinavien indtil nu, vilde vi være de præsiderende eller andre Ældste eller Brødre meget forbundne, om de vilde indsende kortfattede Bidrag om hvad de med Sikkerhed kjender og veed som historiske Fakta. Saaledes har vi tænkt os, at Conferencernes Præsidenter kunde samle et Uddrag af deres eller Grenenes Protocoller fra den Tid Conferencerne blev organiserede; hvilke som har præsideret over samme fra Begyndelsen, og hvor længe; hvilke Ældste, der har været udsendt, beskikkede fra Contoiret; deres Navne, deres Beskikkelses Datum og hvor længe de har arbeidet; ligeledes hvor mange af Præstedømmet der nu arbeider i de forskjellige Conferencer, som er udsendte fra Contoiret; deres Navne, deres Beskikkelses Datum og hvor længe de har arbeidet. Andre af Præstedømmet, som har været beskikkede, men er afløste, vilde ogsaa gjøre os en Tjeneste ved at indsende en kortfattet Anmeldelse, at vi kan faae ordnet en fuldstændig Journal over alle Ting fra Begyndelsen af —' om muligt. De Brødre, som har ført Dagbog, vilde maaskee ogsaa være uleiligede med at sende os et Uddrag af det, som de troer kan være til Interesse for Missionens Historie. Denne Opfordring vedkommer Præstedømmet baade i Danmark, Sverrig og Norge. Dog vil vi bemærke, at dette ingenlunde skal borttage Noget af den fornødne Arbeidstid i Viingaarden, men at disse Optegnelser maa skee efterhaanden som det falder Brødrene beleiligt og de har Tid dertil. Optegnelserne ønskes saa kortfattede som muligt, men Navn og Aarstal og Datum bestemt angivne.

De Hellige vil finde det Stykke om „*det engelske Sprog*," som oplæstes i afvigte General-Conference indrykket i dette Nr. efter Opfordring af Præsidentskabet i Liverpool. Det vil være til stor Velsignelse og Fordeel for de Hellige at rette sig efter samme saavidt deres Omstændigheder tillader det. De som ønsker engelske Mormonsbøger, Pagtensbøger eller andre Skrifter, kan reqvirere

samme ved deres Bogagent, som indsender Reqvistion til os, og vi vil reqvirere samme fra Liverpool saa snart skee kan. Maatte Herrens Ord udbrede sig iblandt Nationerne saavel i det engelske som i deres eget Sprog, at Kundskab kan blive mangfoldig og tilsidst skjule Jorden, ligesom Vandet skjuler Havets Bund.

Angaaende Emigrationen til anstundende Foraar anmodes Conference-Præsidenterne om, snarest muligt, at skaffe sig sikker Kundskab om, hvor mange der agter at udvandre; indsende sædvanlige Navnelister med Personernes Alder og Fødested (f. Ex. Sjælland, Fyen osv., hvilket er nok) og hvad de ellers er instrueret at indsende; idet der ikke vil være mere Tid end der behøves til at gjøre de nødvendige Forberedelser; thi Præs. F. D. Richards i Liverpool maa have Qvæg- og Vognpenge tilsendt sig jo før jo hellere, for at foranstalte Indkjøb i Amerika for dem, som agter at reise heelt op.

Det engelske Sprog.

(Af Millennial Star d 29. Decbr. 1842.)

Det er naturligt for Mennesket at elske det Land, hvori de er fødte og opdragne og at hænge ved deres Fædres Skikke og Sædvaner, og at tænke at det Sprog, hvori de først lærte at fremstamme deres barnlige Ønsker, er det fuldkomneste af alle. Det er vel, at det er saa, for det hensigter til at gjøre Menneskene mere tilfredse med deres Lod, og vi vilde ikke ønske at det skulde være anderledes blot for Forandrings Skyld.

De Sidste Dages Hellige er Herrens Eiendomsfolk, opreiste til at fuldbyrde hans Hensigter paa Jorden, og den fuldkomneste Enighed er nødvendig til at fuldføre dem. For at et Folk skal blive fuldkommen enige, maa de være Eet i enhver Ting, som kan have Indflydelse paa deres Handlinger, enten de er af religiøs, borgerlig, selskabelig eller huuslig Beskaffenhed. Dette kan aldrig blive gjort eftertrykkelig, uden et almindeligt Middel eller Sprog, hvorved een Person kan meddele Begreber eller Principer til en anden i det samme Lys, hvori de er modtagne.

De Hellige vil en Dag være i Besiddelse af et reent Sprog af himmelsk Oprindelse, saaledes som Adam talte i Edens Have, da Herren talede med ham, der Dagen var sval, og som igjen vil blive Meddelelsesmiddel, naar Menneskene bliver tilstrækkelig fuldkomne til at samtale med Guderne.

Dersom der findes noget Sprog paa Jorden, som nærmer sig mere dette rene end et andet, saa er det endnu ikke bleven aabenbaret for Verden. Derfor kan der ikke være noget Gavn i at discutere Gjenstanden. Det sømmer sig for de Hellige, som er adspredte over Jorden, at lægge tilside deres nationale Følelser, deres Fordomme i Gunst af deres Fædrenesprog og Skikke, lade Alt gaae op i Guds Rige, og elske det meest som han begunstiger, og som vil tjene til at bringe dem i hans Nærværelse. Iblandt

Sprogenes Mangfoldighed har Herren fundet for godt at udvælge det Engelske, som et Middel, til derved at aabenbare Evangeliets Fylde i denne Uddeling. Denne Kjendsgjerning er tilstede, og Rigtigheden af Herrens Handlemaade har intet Menneske Ret til at bestride. I dette Sprog blev Mormons Bog oversat ved Urim og Thummim, og Aabenbaringerne i Lærdommens og Pagtens Bog blev først nedskrevne, saaledes som de blev dikterede ved Inspirationens Aand. Det er det almindelige Sprog for de Hellige i Zion, og det, hvori Herrens Tjenere vedbliver at kundgjøre sin Villie til Jordens Nationer. Intet Værk kan oversættes fra det Sprog, hvori det oprindelig blev skrevet, i et andet, uden at tabe meget af dets Styrke og Kraft. Dersom derfor de Hellige vil læse Herrens Aabenbaringer i disse Dage i deres oprindelige Skjønhed og Ypperlighed, kan de ikkun gjøre det i det engelske Sprog, hvori de er skrevne.

For at oplyse denne Gjenstand mere fuldstændig, lad os betragte den virkelige Stilling af Missionerne i Skandinavien, Schweiz, Italien og Wales. De, som har det præsiderende Embede over dem, har til at bære Byrden af at være næsten den eneste Kanal, gjennem hvilken de Hellige kan modtage Forskrifter fra Authoriteterne, og de Eneste, som kan føle Vægten af disse Forsrifter i hele deres oprindelige Kraft. De igjen meddeler til de præside, rende Ældste under dem den Kundskab de modtager, og saaledes har det ofte at blive bragt gjennem flere Mellemmænd for at blive udbredt iblandt Folket. Ligemeget hvor flittige og trofaste disse Mellemmænd er, enhver laant Gjentagelse maa formindske Skjønheden og Glandsen af det Lys, som udgaaer fra Kilden. Dersom Folket læser *Stjernen*, *der Darsteller* eller *Udgorn Seion*, de Forskrifter samme indeholder, har alle en Oversættelses nødvendige Ufuldkommenheder. Dersom Conference-Præsidenterne i hine Missioner forstod Engelsk, vilde en vid Mark af Undersøgelse i Kirkens Værker aabnes for dem. De kunde læse the Journal of Discourses, the Deseret News, Millennial Star, the Luminary og the Mormon; de kunde drikke dybt af de rige Lærdomme nævnte Skrifter indeholder, forstaae Kirkens almindelige Bevægelser og Fremgangsmaade bedre, og være ligesom en overflydende Kilde af Kundskab, stedse rede til rigeligen at meddele dem, som har Behov. Naar de modtager Forskrifter fra deres Præsident, saa kunde de opfatte og udføre dem med langt større Eftertryk og Kraft. Dette vilde høiligen styrke deres Hænder, som præsiderer over saadanne Missioner, og lette deres Arbeider og gjøre dem langt virksommere. Paa denne Maade kunde Zions Aanden blive mere almindelig indgydt de Hellige. De vilde bedre forstaae deres Pligter og hvad der udfordredes af dem, simpelt hen fordi deres Undervisere vilde være dygtigere til at lære dem.

Ikke alene Conference-Præsidenterne, hvor det engelske Sprog ikke tales, men Præsidenten for enhver Green, og de omvandrende Ældste skulde henvende deres Opmærksomhed paa denne Gjenstand, og ikke lade nogen Leilighed gaae forbi til at

erhverve en Kundskab om det engelske Sprog, saa at de selv maa nyde Gavn deraf, gjøres stærke i Troen, og derved blive bedre istand til at føde, med det evige Livs Rigdomme dem, hvem det er Pligt at vaage over og undervise. Vi ønsker i Særdeleshed at unge, lærelystne Brødre, enten de er beskjæftigede i Tjenesten eller ikke, vilde ansee dette Raad som direkte anvendeligt paa dem; thi ved at give Agt paa det, vil de paa det Virksomste aabne Veien — dersom de ellers er trofaste — til en hurtig Tilvæxt i Viisdom, Kundskab og alle saadanne Egenskaber, som vil gjøre dem virksomme til at opbygge Guds Rige og at gjøre Godt for deres Medmennesker.

De Unge vil erhverve sig et nyt Sprog med langt større Lethed end Personer i den modnere Alder, og Forældre, som har en Familie af Børn, skulde bestræbe sig for at faae alle, om muligt, eller eet idetmindste, til at erhverve Kundskab i det engelske Sprog. Vi formoder at mange af de Hellige er i den Stilling, at dette ikke er gjørligt; men der er Tusinder af Leiligheder, som forsømmes fordi Vigtigheden af at benytte dem ikke vurderes. Alle Trofaste forventer en Dag at reise til Indsamlingsstedet. Saa snart som de forlader den gamle Verden for at afgaae til den nye, er de omgivne med utallige Forlegenheder og udsatte for at blive bedragne og lide Tab af Mangel paa lidt Kundskab til det engelske Sprog. Enhver mulig Omsorg bruges af dem som har Varetægt over de emigrerende Hellige for at undgaae dette, men det kan ikke altid gjøres virksomt, ei heller er de ikke altid i den Stilling (især dem, som standse for en Tid i de Forenede Stater) at deres Fordeel kan blive varetaget.

Det er indlysende for Alle, at de forskjellige Nationer paa Jorden maa faae Evangeliet prædiket for dem i deres Modersmaal. Een vægtig Grund for dette er, at de som forkaste det kan have Vidnesbyrdet af deres egen Nation og Slægt at imødegaae paa den endelige Opgjørelsesdag. Endskjøndt Herren kan finde for godt at gjøre den stammende Tunge af en Fremmed til det svage Redskab at indføre Evangeliet iblandt et Folk, maa det dog blive almindeligen udbredt iblandt dem af dem, som kan prædike det i den medfødte Simpelhed og Styrke af deres Modersmaal. Men efter at Personer har adlydt Evangeliet og gjort Guds Riges Interesser til sine egne, da bliver det de Ældstes Pligt, som arbeider iblandt dem, at lære dem Nødvendigheden af tidlig at erhverve Kundskab om det engelske Sprog, saa at de kan mogtage den Kundskab og Belærelse, som ikkun kan erholdes gjennem den Kilde.

Hvo kan beregne hvad en Hellig taber undet det første Aar efter hans Ankomst til Utah, fordi de ikke forstaaer det engelske Sprog? Herrens Huus og Forsamlingens Tabernakel er der, hvor Apostle og Propheter administrere de hellige Ordinancer og forklare fuldstændigere Principerne for Ophøielse og evigt Liv. Det store Formaal, for hvilket han har slidt og kæmpet i flere Aar, er endelig naaet; han er hjemme hos de Hellige — men i en lang

Tid kan han ikkun for en Deel høste det fulde Gavn af deres Arbeider, fordi en Skranke er i Veien for ham, og dersom han havde oversteget den i Forveien, vilde han have sparet eet eller to Aar af den værdifuldeste Tid for en Hellig. For at erhverve Kundskab til et Sprog udfordres Taalmodighed og Udholdenhed, men, eftersom enhver Hellig forventer at blive nødt til af Omstændighederne at erhverve Kundskab i det engelske Sprog en Dag, saa at Opsættelsen at gjøre det er et vedvarende Tab, som neppe kan gjenoprettes.

Alle de Hellige af hvilkensomhelst Nation, som overhovedet kan læse Engelsk, skulde læse Kirkens staaende Værker i det Sprog; og de skulde ikke forsømme at holde *the Millennial Star*, *Journal of Discourses*, og saadanne andre Kirkens Tidsskrifter, som kan synes ønskværdige og skikkede for deres Omstændigheder.

Meget mere kunde siges om denne Gjenstand, men vi stoler paa at dette er tilstrækkeligt til at sætte de Hellige, som taler andre Sprog, istand til at indsee Nødvendigheden af at udføre de Raad, vi har givet. Dersom de vil gjøre saaledes, vil en rig Belønning naturligen følge, eftersom de skride frem, og de vil vorde tillagte Kundskab, som yder Retfærdighedens fredelige Frugter — den Kundskab, som fuldkommengjør, og det Lys, som vil veilede Menneskene ind til Faderens Nærværelse.

Præsidenterne over Missionerne i Skandinavien, Schweiz, Italien og Wales, opfordres især at henvende deres Opmærksomhed paa denne Gjenstand. De opfordres ogsaa til at besørge Oversættelser af ovenstaaende Bemærkninger og indføre dem i Udgorn Seion, Skandinaviens Stjerne og der Darsteller, og i Fremtiden ved Beskikkelser af Præsidenter for Conferencer, Grene og omreisende Ældste have for Øie at besætte disse Embeder, saa vidt gjørligt er, med Mænd, som forstaae det engelske Sprog, eller føler Interesse for at erhverve Kundskab i samme.

Indbetalt til Contoiret.

	Rd.	Mk.	Sk.
J. P. Folkman	9	-	-
H. Jensen	7 —	1 —	2½ —
J. Jørgensen for C. F. Nielsen .	2 —	1 —	11 —
A P. Trane	427 —	1 —	15 —
N. Larsen	2 —	2 —	- —
H. P. Olsen	5 —	- —	- —
J. C. Klingbeck	37 —	- —	- —
J. C. Thomsen	150 —	- —	- —
N. Nielsen	10 —	- —	- —
C. C. A. Christensen	16 —	- —	- —
Summa	666 —	- —	12½ —

Contoirets Tilgodehavende den 31te Decbr. 1855.

Conferencen.	Agenten.	Gjæld.					
Kjøbenhavn.	A. P. Trane	593	Rdl.	2	Mk.	4	Sk.
Aalborg.	J. C. Klingbeck . . .	226	—	2	—	12	—
Fredericia.	H. P. Olsen	188	—	4	—	10	—
do	H. Jensen	7	—	1	—	5	—
Fyen.	Anders Jensen . . .	84	—	4	—	13	—
Lolland.	Joh. Svensen	124	—	1	—	12½	—
Bornholm.	J. P. Folkman	170	—	4	—	7	—
Vensyssel.	J. C. Thomsen . . .	367	—	2	—	4	—
Skaane.	N. Nilson	319	—	″	—	8	—
Brevig.	C. C. A. Christesen . .	766	—	1	—	11	—
Stockholm.	Aake Jönson	227	—	5	—	4	—
	Summa	3076	—	1	—	10½	—

Diverse Debitorer.

	Rdl.	Mk.	Sk.
Transport	3076	1	10½
N. P. Peterson	12	″	″
A. Nielsen	5	3	″
Jürgens	2	″	11
Kohl	4	″	6
H. Christophersen . . .	3	5	11
H. Hendriksen	″	2	4
Niels Andersen	11	3	4
A. Grønbeck	9	3	8
Lateris	3125	2	6½

	Rdl.	Mk.	Sk.
Transport	3125	2	6½
A. Weihe	13	2	14
H. Hansen	1	5	3
Peter Madsen	3	5	6
Johan Liljenstrøm . . .	2	2	4
Aake Svensen	4	1	10
Sergeant Runde . . .	2	3	″
Luminary Office . . .	25	3	1
Summa	3179	1	12½

Adressen til *J. A. Ahmanson* er: Droningens Gade paa Christianshavn Nr. 227, 1ste Sidesal tilhøire, Kjøbenhavn.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoret i Store Strandstræde Nr. 78, i Stuen tilhøire og paa alle kongelige Postcontorer.

Udgivet og forlagt af Hector C. Haight.
Trykt hos F. E. Bording.